

Desierto particular

Títol original: *Deserto Particular* **Direcció:** Aly Muritiba **Guió:** Henrique Dos Santos, Aly Muritiba **País:** Brasil **Durada:** 109 min **Any:** 2021 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Antonio Saboia, Pedro Fasanaro, Luthero Almeida, Thomas Aquino, Laila Garin, Sandro Guerra, Otavio Linhares, Zezita Matos, Cynthia Senek **Música:** Felipe Ayres **Fotografia:** Luis Armando Arteaga **Distribuïdora:** Surtsey **Estrena a Espanya:** 16/09/2022

No recomanada per a menors de 12 anys

Versió original subtítulada en català

SINOPSI

El Daniel és un instructor de l'acadèmia de policia que ha estat suspès després d'una investigació interna, per això viatja pel país a la recerca d'una trobada real amb la Sara, a qui va conèixer per internet. (FilmAffinity)

CRÍTICA

10/09/2021 - VENÈCIA 2021: La nova pel·lícula del brasiler Aly Muritiba explica la història d'un amor impossible ambientada en un Brasil masculista i homòfob

A *Desierto particular*, la nova pel·lícula del director brasiler **Aly Muritiba**, estrenada mundialment a la 18a edició de les Giornate degli Autori de Venècia, viatgem des del sud fins al nord del Brasil, dos espais molt diferents a geogràficament i emocionalment. Aquest drama sentimental disfressat de *road movie*, en què el protagonista descobreix una part inconfessable de si mateix, aconsegueix captar l'atenció de l'espectador gràcies a una bona dosi de suspens.

El Daniel (**Antonio Saboia**) no pot parar de pensar en la Sara, una dona que va conèixer per Internet, però que mai no ha vist en persona, ja que viu a l'altra banda del país. El nostre protagonista, un policia apartat del servei per agredir un nou recluta, té moltes coses de què preocupar-se: com el judici per aquesta agressió (que s'ha convertit en un cas mediàtic), o ajudar el seu pare malalt, un exsoldat que ja no parla i necessita cura les 24 hores. A la primera meitat de la pel·lícula acompanyem el Daniel en el seu trist dia a dia, mentre busca feina de porter en un club nocturn i discuteix amb la seva germana, que vol traslladar el seu pare a una residència de gent gran i s'ha enamorat d'una altra dona, cosa que el Daniel no aprova.

L'única persona que aconsegueix fer-lo somriure és la Sara, amb qui intercanvia missatges i fotos amb el mòbil. Tot i això, un dia la dona deixa de contestar al telèfon i desapareix. El Daniel decideix pujar al cotxe i posa rumb al nord, deixant-ho tot enrere (fins i tot el seu pare) per recórrer tres mil quilòmetres amb l'esperança de trobar-la. Aquí és on el director sembla voler començar la seva història, presentant els títols de crèdit inicials aproximadament mitja hora després de l'inici de la pel·lícula. Quan arriba al seu destí, el Daniel cobreix el petit poble on viu la Sara amb cartells amb la seva foto, amb l'esperança que algú la reconegui i li digui on és. Finalment, un home s'hi posa en contacte i l'informa sobre el parador de la dona, però res més.

A la meitat de la pel·lícula, el punt de vista canvia completament, en tots els sentits. Descubrim qui és la Sara en realitat, i l'acompanyem en la seva doble vida diària. Mentrestant, el Daniel ha localitzat la seva estimada i insisteix a reunir-s'hi. La Sara ja no pot fugir de l'inevitable.

Desierto particular és la història d'una trobada inesperada que obliga un home a qüestionar les seves certeses, donant lloc a la decepció, la ira i, en última instància, la violència, abans d'ajudar-lo a re-connectar amb si mateix i amb les seves emocions. Es tracta d'una història sobre un desengany, una relació impossible en què dues ànimes acaben suspeses entre l'amor i l'odi, però també una trobada entre dos mons diferents: el fred i conservador sud del Brasil, i el nord assolellat i progressista. El director aborda tot això amb gran delicadesa, recolzant-se en unes intenses interpretacions (**Pedro Fasanaro** protagonitza l'obra juntament amb Antonio Saboia), donant com a resultat una pel·lícula perfectament equilibrada que qüestiona el concepte de llibertat personal i el pes dels murs que construïm en la nostra pròpia ment.

Vittoria Scarpa – cineuropa.org